

om denne Sag, aldeles aabent udtalt, at, dersom man vil sætte det som absolut Betingelse for den nye Skat, at den med Sikkerhed skulde kunne siges at være fuldkomment ligelig og retfærdig mod Alle, vilde man ikke kunne opnaae dette ved Contingentsystemet, men jeg vil tillade mig at tilføie, at man accurat ligesaa lidt vil opnaae det ved noget andet System eller ved nogensomhelst anden Skattelov, af hvad Art nævnes kan; det er en Forbring, man ikke kan stille til nogen Skattelov. Spørgsmaalet er kun dette: Ved hvilken Fremgangsmaade opnaaer man i Virkeligheden den største Lige- lighed og den største Retfærdighed? Naar da de Herrer ville sige: Det maae vi dog gjøre ved Procentssystemet, som kun forlanger en vis og den samme bestemte Procent af Alle, saa synes dette jo overmaade rigtigt og tiltalende for Tanken, men Spørgsmaalet er, hvorledes skal jeg opnaae dette gennem Procentssystemet? Er det virkelig muligt at naae noget Saadant? Hertil vil jeg atter svare: Ja, jeg har ikke paaastaet, at det er umuligt, jeg troer, at det kan lade sig gjøre, saasnart Forholdet er der, og jeg har tilladt mig tidligere at antyde flere forskellige Maader, hvorpaa man virkelig igjen- nem Procentssystemet vilde kunne komme til en retfærdig og ligelig Beskatning; men det, jeg altid har sagt, er, at paa den Maade, hvor- paa Sagen her er foreslaaet, gaaer det ikke. Tingen er den, at, naar man vil have det saa, maa man ikke lægge Sagen i Communer- nes Haand og benytte dem som Vigningscommis- sion uden iforveien at paalægge dem noget Baaud eller Indskrænkning i den Henseende; deri ligger Feilen ved det foreslaaede System, at det paa samme Tid, som det vil bruge Pro- centssystemet, vil benytte Communerne som Skatte- commissairer. Dette skal jeg tillade mig noget nærmere at udtale mig om. Mine Herrer, der har været talt i denne Sal om, hvorledes Til- standen er i forskellige andre Lande, og der er nævnt for Dem, hvorledes Skattelovene ere baade i England, Sverrig, Preussen og flere andre Steder; dette antager jeg nu, at de Herrer ere tilstrækkeligt bekendte med, og jeg behøver derfor ikke at gjentage det, men jeg vil tillade mig at fremkalde for de Herrer's Tanke endnu et Tilfælde paa et Sted, som

sjædbanligen ikke regnes med blandt Staterne, i alt Fald ikke blandt de bethdeligere Stater. Dette Sted er Bremen, hvor der har været noget af denne Art, som jeg vil fremhæve for dem. I Bremen har man ogsaa haft en Indkomstskat, og en Indkomstskat, som har virket i en Række af Aar; jeg har hørt, at den ikke mere skal virke, men den har virket en Stund, og man har været fornøjet med den. Denne Indkomstskat gik ud paa Følgende: Loven bestemte, at enhver skattepligtig Borger skulde i et Aar betale 1, 2 eller 3 pCt., hvormeget det nu var, af sin Indtægt. Der blev fastsat en Dag, paa hvilken Skatteyderne bleve tilfagte at møde; de mødte da paa Raadstuen med et Papiir, og der sagde Enhver: Her er 2 pCt. af mine Indtægter, som han saa lagde hen i en Bøsse; der blev da sat et Kryds ved hans Navn, og saaledes kom den Eine efter den Anden og erlagde den bestemte Procent af sin Indtægt, saaledes som han selv havde vurderet den. Denne Fremgangsmaade er jo overmaade simpel og overmaade tiltalende, og hvorfor skulle vi ikke indføre den her? Jeg er over- beviist om, at en stor Mængde Borgere i Landet paa denne Maade ville give en fuldkommen billig og retfærdig Skat; der er 100 Menne- sker her i denne Sal, og ikke ved een af dem vilde Staten tabe en Skilling, og jeg kjen- der hundrede og atter hundrede Borgere, med hvem det Samme vil være Tilfældet. Enhver af os vil komme og levere redelig 1—2 pCt., eller hvor Meget det nu skal være, af sine Indtægter til Finantserne, og Finantserne ville altsaa der- med være vel tjente og spare Vigningscommis- sioner, Skattecommissairer o. s. v. Hvorfor gjøre vi da ikke dette? Fordi vi kjende Verden og vide, at, om der ogsaa er Mange, som ville handle redeligt og smukt i denne Henseende, er der desværre ganske vist Andre og det i ikke ringe Antal, som ikke ville handle efter dette System, men som ville søge at benytte Leilig- heden til at unddrage sig for at give det Bi- drag, som de burde give, og som de skulde Sta- ten. Derfor ville vi ikke kunne tænke paa at gaae ind paa dette System. Men, mine Herrer, see De ikke, at det Samme bliver Til- fældet, naar vi overlade Sagen til Commu- nerne? Communerne skulle ligne Skatten, de